

Протокол

№

гр. София, 10.03.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 66
състав, в публично заседание на 10.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **464** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване, на второ четене в 11,47 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен, явява се лично, доведен от органите на ОЗ „Охрана“.

Назначеният от съда защитник на М. адвокат Г., по реда на Закона за правната помощ – редовно уведомен, не се явява.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Охрана“ /ГДО/ – редовно уведомен, не изпраща представител.

За СГП се явява прокурор П..

ИЩЕЦЪТ: Да се даде ход на делото. За адвокат Г. не мога да кажа нищо, не съм го виждал, не съм го чувал, не е ми идвал на свиждане, не знам нищо, но делото да се гледа без него. Даже ще направя искане да бъде заменен от друг адвокат, защото не си изпълнява съвестно задълженията. Аз съм задържано лице. Поискам съ правна помощ и тя трябва да е на първо място ефективна, т.е. адвокатът да се яви на делото или да представи доказателства, че не може да се яви на делото. Той най-вероятно приема „служебният адвокат“, че не е редно да бъде ефективен, за това искам да го замените и да изпратите писмо на Националното бюро за правна помощ, съгласно чл. 25, ал. 5 от ЗПП и да бъде заменен с И. В. Ю., на който му имам доверие. Но настоящото дело днеска да се гледа без адвоката. Аз мисля, че ще се справя на този етап без него, но желая да го замените с И. В. Ю..

На въпрос на съда ИЩЕЦЪТ каза: В затвора съм, а в затвора телефоните са забранени, нямам телефон, а и не ми е идвал на свиждане – аз това ви казах. Не съм имал никакъв

контакт с него, а и делото е от 2018 г. и не знам нищо за този адвокат.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото. Няма процесуални пречки.

ИЩЕЦЪТ: По отношение на белезниците се знае, че България е транспонира Директива 2016/343 на Евро съвета на Евро парламента относно някои аспекти и презумпция за невинност и през 2018 г. е транспонирана тази директива. Тя е в сила за България и в нея е заявено, даже мисля, че в чл. 10. Аз участвах в дело пред СЕС в Л. по това нещо за презумпция за невинност, че лицата не могат да бъдат представяни пред обществеността в случая прокурора, охранителите и съда по начин, който публично да ги унизява и да ги представя като виновни с белезници на ръцете, на краката. Дори и вкарването в съдебната зала трябва да е направено по друг начин, за това е тази директива. А на Вас, като съд по чл. 3 от ЕКПЧ, съм си взел една извадка, защото се сблъсквам с това едва ли не ежедневно, тъй като ходя по много дела тук в този съд, в СГС и в СРС. Налице е като стоя с белезници в залата публично излагане, при подобни обстоятелства и унизяване в собствените очи. Нарушава се практиката на ЕСПЧ по чл. 3 от ЕКПЧ в съда, във връзка с делото Р. срещу Г. от 2009 г. с № 1704/2006 г. § 96. А и в случая, ако ме оставите тук с белезници в залата – има наистина такъв нормативен акт, който е със следното съдържание: ако има присъда над 10 години, лицата трябва да се водят с помощни средства нали белезници. Но в него има т. 3, която казва: в съдебно заседание нали съдията се разпорежда те да бъдат оставени или бъдат свалени. В нашия случай, аз искам Вие да се произнесете, като се съобразите и с чл. 3 и чл. 4 от ЕКПЧ, забраната за дискриминация. Тук имаше затворници с тежки присъди!

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам по отношение на направената молба, намирам същата за основателна.

СЪДЪТ към съдебната охрана: Има ли изрично писмено или устно разпореждане, което определя Е. М. да бъде с белезници на краката по време на съдебното заседание?

МЛ. ИНСПЕКТОР М.: Мисля, че имаме окръжно, което разпорежда в съдебна зала лишените от свобода лица да бъдат с белезници и на краката.

СЪДЪТ по искането на М. за премахване на белезниците от краката, ще се произнесе след съвещание, за което

ПРЕКЪСВА съдебното заседание в 11,54 часа. и се оттегли от залата и

ВЪЗОБНОВИ съдебното заседание в 12,06 часа.

Във връзка с направеното искане от ищеца Е. М. за оставането му в съдебната зала по време на съдебното заседание по делото, без белезници, поставени на краката му, с каквито се намира понастоящем, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 88, ал. 3 от Правилника на администрацията в съдилищата, когато се призовават лица, лишени от свобода или задържани под стража, призовките на същите лица се връчват лично на адресатите, но чрез началника на Затвора или ръководителя на Следствения арест, като се указва задължително ли е личното явяване на призованите.

Съгласно Препоръка /2006/2 на Комитета на министрите на държавите – членки относно Европейските правила на затворите, приета от същия Комитет на 11.01.2006 г. се забранява използването на белезници, усмирителни ризи и други средства за ограничаване на движенията, със следните изключения: а/. при необходимост като предпазна мярка срещу бягство по време на преместване на затворниците, при положение, че бъдат снемани, когато затворникът се явява пред съдебен или

административен орган, освен когато органът приеме друго решение.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от ППЗИНЗС, конвоирането при преместване на лишени от свобода от един затвор в друг се осъществява със сили и средства на ГД Охрана при Министерство на правосъдието, след получаване на подробно посочени в текста документи, сред които и справка с данни за личността на преместваното лице, извършеното престъпление, размер на наложеното наказание, режим, при който се изтърпява същия, както и информация за особености в поведението на лицето, склонност към бягство и суицидни действия, употреба на алкохол, на наркотични или други упойващи вещества. Преценката, дали по отношение на лицето, по време на присъствието му в съдебна зала, следва същото да остане с белезници на ръцете и/или на краката, следва да бъде извършена от съда, след като той разполага с информацията по чл. 39, ал. 1, т. 4 от ППЗИНЗС. В този смисъл са и параграф 96 и 97 от решението по дело № 1704/06 на ЕСПЧ.

С оглед на изложеното съдът намира, че следва да отложи произнасянето си по молбата на ищеца М., за престой, по време на заседанието по настоящото дело, без предпазни средства / белезници/ на краката, след като разполага с посочената информация за неговото поведение, за склонността му към бягство или към суицидни прояви, поради което и СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА началника на Затвора – С., в 7-дневен срок от съобщението, да представи по делото информация със съдържанието, посочено в чл. 39, ал. 1 от ППЗИНЗС, която да съдържа данни за самоличността на ищеца по делото Е. Д. М., извършеното от него престъпление, размера на наложеното наказание и режима, при който същото се изтърпява, в случай че същият е осъден с влязла в сила присъда на лишаване от свобода, както и информация за особеностите в поведението му, склонност към бягство и суицидни действия, употреба на алкохол, наркотици или други упойващи вещества, както и информация по реда на чл. 18, ал. 2 от Инструкция № 1/22.03.2019 г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГДИН, съдържаща данни дали Е. М. е опитвал или осъществил бягство от конвой, затвори, арести и други и дали същият е с висок риск от бягство и индивидуална оценка на риска на лицето.

С оглед липсата на процесуални пречки, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба на Е. Д. М., с която същият предявява иск срещу ГДО, за нанесени вреди и вредни последици с цена на иска 25 000 лв. и правно основание, посочено в молбата затова, че на 11.12.2017 г. бил превозван от служители на ГДО от Софийски централен затвор до СНС [населено място], с бус без колани за безопасност и без седалки, в нарушение на ЗДвП, поради което бил притеснен, не можел да се задържи, подскочал в буса и си ударил кръста, действия, които са в нарушение на чл. 3 и чл. 13 от ЕКПЧ. Периодът на увреждането, съгласно посоченото в молбата е от 27.11.2013 г. до 11.12.2017 г., с твърдение, че всеки път е превозван при тези условия. Твърденията са и че на 11.12.2017 г., бил изтезаван със студ и температурата в буса била 0 градуса.

С уточняваща молба от 19.03.2018 г. Е. М. е посочил, че претендира вреди за период с начало от 27.11.2013 г. до 11.12.2017 г., причинени от превозване по идентичен начин от ответника, с което същият го поставил в унижително положение, чрез нечовешко

отношение и застрашителна среда. Конкретизира се, че вследствие на тези действия на ответника от притеснение се разболял от депресия, хипертония, паник атаки, не може да спи и да се храни, изпитвал болки и страдания. Претендира се лихва от 27.11.2013 г. и разносните по делото.

ДОКЛАДВА и молба, постъпила по делото на 19.07.2019 г. от Е. М., с която същият извършва фактическо уточняване на исковата претенция и посочва, че ответникът го е поставил в застрашена среда без колан за безопасност, без седалка и по този начин е подложен на жесток психически тормоз, като е развил депресия, паник атака, хипертония, а всеки превоз е бил издевателство.

ДОКЛАДВА писмения отговор на ответника, връчен на ищеца.

Съдът във връзка с многократно даваната възможност на ищеца да уточни фактически исковата си претенция, като посочи всяка от вредите в исковия период конкретно кога в периода е настъпила, както от какви конкретно действия или бездействия на ответника и каква е причинната връзка между вредите и незаконосъобразните действия или бездействия на ответника намира, че в настоящото заседание следва да даде възможност на ищеца да уточни посочените обстоятелства.

На въпроси на съда ИЩЕЦЪТ каза: На първо място, по уточняването правя искане искът да се квалифицира с правно основание чл. 4, § 3 от ДФЕС за нарушено правото на ЕС за нарушение на чл. 91, § 1, т. в от ДФЕС; и чл. 100 от ДФЕС; чл. 1 и чл. 4 от Хартата на ЕС, като правното основание е чл. 47 от Хартата на ЕС плюс чл. 4, § 3 от Д.. Конкретизирам, че служителите от ГДО от задържането ми на 27.11.2013 г. и воденето ми с превоза на ГДО първо на дело в СРС, после на дело в СГС, после на дело в Специализирания съд. През този процесния период на дело в СРС, наказателно отделение /НО/, на СРС, гражданско отделение /ГО/, на СГС, НО и ГО, на Апелативния съд и при всеки един превоз в този процесен период, аз нямам възможност, не го помня, но желая съдът да изиска, да задължи ответника ГДО да предостави справка.

Вредите настъпват от следното нещо: при качването ми в буса, с две приказки. Б. на първо място не отговаря на никакви изисквания, щото няма седалка, така обособена във всяко МПС и колан за безопасност. И кат те возят в това нещо подскачаш на дупките, завързан си, както ме гледате тук по този начин ръцете, краката и ти се удрияш и се разбиваш по всички дупки на седалката. На първо място, това ме подлага на ужасен психически тормоз и от това нещо аз развих на първо място паник атаки, после депресия, щото той е отчайващ този превоз. А нямам желание за живот, а и аз за това смятам, че е депресия, защото това си е изтезание – при всеки превоз получавам болка и страдание. Плаша се до такава степен, става неприятно и не мога да заспя. Имаха едни бусчета Тойота, в тях няма въздух, то направо вътре може да умреш. Имаха едни бусчета 4x4 Тойота, направо много извратени, малки като купе. Изпитвах болки и страдания от този превоз с белезници на ръцете, на краката и подскачането по дупките. Веднъж даже ме затвориха в едно И., в един шкаф. То е част от този процесния период и много пъти съм возен в И.. Вътре има едни клетки, колкото шкафче, да кажем 0,60 см. на 0,60 см., които са от шперплат, дрънкат и ни слагат в тях. Клетките бяха 0,60 см. на 0,60 см. и колкото ми е крака, т.е. ето така като сложа крака ми опира от едната страна в другата страна и /показва на съда/, като седнеш. От нерви развивам хипертония. То като се качиш вътре и направо побесняваш, т.е. развиваш клаустрофобия, то е направо унижително. Твърдя, че вредите са причинени от превозването в буса заедно с още 10-12 конвоирани лица. Получавах нежелание за

живот, не ти се прави нищо, то изпадаш в една апатия такава и това е депресията. Явявам се пред съда, да. Да, хапнах. Между другото днес нищо не съм ял, яденето ми стои в чантата. Всичките тия неща се получават и от нарушението на оправданите ми правни очаквания в смисъл, породени в съзнанието ми от принципите на прилагане на правото на ЕС, тъй като аз знам, че чл. 3 от ЕСПЧ – забрана за изтезанията и чл. 1 и чл. 4 от Хартата на ЕС, важат за ГДО. И поради разминаването на правните норми с действителността, развих посочените оплаквания от депресия, паник атака, хипертония, тъй като намирам осъществяването на превоза по този начин за издевателство. Аз осъзнавам, че безопасността, гарантирана в чл. 91 от ДФЕС не съществува, много пъти се карам с шофьора, правя им забележки и че ме дискриминират.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други доказателствени искания. Не възразявам срещу така направеното уточнение. Да се приемат представените доказателства.

ИЩЕЦЪТ: Оспорвам писмения отговор и да не го уважавате, защото е шаблонен, бланкетен и немотивиран.

СЪДЪТ във връзка с направената конкретизация на исковата молба и уточнение на основание на исковата претенция от ищеца Е. М., с посоченото правно основание, за посочените действия и бездействия на ответника, в посочения период, докладван от съда, и има като резултат получените преживявания от ищеца и с конкретизираната причинно-следствена връзка и това коя от вредите конкретно в кой период е настъпила и от какви действия и бездействия на ответника, поради което и на основание чл.144 от АПК във вр. с чл.214 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА изменение на предявения иск от ищеца Е. М., съобразно уточнението на правното и фактическо основание на иска, направено в настоящето съдебно заседание, като същият се счита предявен на основание чл.4 параграф 3 от ДФЕС за нарушено право на ЕС - за нарушение на чл. 91, § 1, т. в от ДФЕС; чл. 100 от ДФЕС и чл. 1, чл. 4 и чл.47 от Хартата на основните права на ЕС.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като доказателства по делото представените с исковата молба и с административна преписка писмени доказателства.

ИЩЕЦЪТ: Поддържа направените искания за свидетели. Свидетелите, които съм посочил ще установят обективната действителност, която те са възприели във връзка с превоза и как съм се чувствал.

СЪДЪТ във връзка с направеното с исковата молба искане за допускане на гласни доказателства, обосновано и в днешното заседание намира, че разпитът на посочените лица, в качеството на свидетели е допустим за установяване на сочените на ищеца обстоятелства, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА до разпит, в качеството на свидетели М. С. П. и И. Ц. И., като И. Ц. И. бъде призван, чрез началника на Затвора – С., а М. С. П. бъде призван, чрез началника на Затвора – Б. дол.

Съдът във връзка с изявлението на ищеца за поведението на назначения с определение на съда да осъществява правна помощ адвокат Г. от САК и предвид обстоятелството, че адвокат Г. не се явява в днешното заседание, видно и от материалите по делото, същият от момента за определянето му като такъв с акта на съда, до настоящия момент не се е запознавал с делото счита, че следва да изпрати информация за поведението на адвокат Г. до САК за осъществяване на контрол, както и междувременно да даде възможност на адвокат Г., в 7-дневен срок от съобщението да уведоми съда, поради какви причини същият не се е явил в съдебното заседание, не се е запознавал с делото, не е осъществил контакт с Е. М..

За събиране на допуснатите доказателства намира, че следва да отложи делото за друга дата, поради което и

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 21.04.2020 г. от 11,30 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

ДА СЕ ИЗПРАТИ призовка на ищеца Е. М..

ДА СЕ ИЗПРАТИ призовка на адвокат Г..

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ призовки на допуснатите свидетели.

ДА СЕ ИЗПРАТИ и писмо до началника на Затвора – С..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,31 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: